



RD

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
CABINETUL MINISTRULUI

G-ral Berthelot 28 - 30, București - 70738, Tel. (+40 1) 313 3315 Fax: (+40 1) 312 4719

AR CUL A TOR
Nr. 7727 / M.M.B.
Data 10.09.1999

9.9.99

Răspuns la interpelarea domnului deputat Radu Mazăre, în ședința Camerei Deputaților din data de 6 septembrie 1999

✓BBB

Domnule deputat,

Faptul că învățământul era singurul lucru care mergea bine în România este o prejudecată larg răspândită. Calitatea învățământului nu se stabilește doar în funcție de câțiva elevi cu rezultate la olimpiadă și câțiva elevi care au emigrat în alte părți. Nimeni nu a contestat vreodată că nu avem un învățământ puternic intelectualizat. El este chiar superintelectualizat, în raport cu posibilitățile și cu nevoile de formare ale elevilor, pentru că acestora li se cer de regulă doar informații reproduse mecanic, la un nivel inferior de folosire a forțelor intelectuale ale unei persoane. Învățământul românesc a neglijat decenii la rând competențe de ordin intelectual superior, a neglijat competențele de comunicare socială, de relaționare, spiritul întreprinzător, dezvoltarea creativității și a motivației de durată pentru învățare. Chiar nu se întreabă nimeni cum este cu puțință ca țări extrem de sărace, având un regim totalitar, să producă olimpici la matematică, în timp ce populația, în majoritatea ei, are un nivel de trai extrem de scăzut? Un răspuns posibil este acela că nu putem măsura în nici un fel calitatea unui sistem de învățământ prin performanțe punctuale, dacă ele nu sunt cu adevărat performanțe de masă și cu un impact real în dezvoltarea unei anumite societăți. Învățământul bun de care vorbiți era foarte bun probabil pentru fostul regim comunist, dar este timpul să abordăm în școli și universități cu totul alte perspective. Nu tonele de informații neimportante, memorate și reproduse dogmatic de elevi vor contribui la un impact benefic al învățământului asupra dezvoltării societății noastre.

Despre experimentele pe elevi de care vorbiți, trebuie spus răspicat că am explicat în numeroase rânduri că, în reforma actuală a învățământului, nu se fac deloc experimente, ci se aplică soluții viabile, care au dat rezultate notabile și la noi și în alte sisteme de învățământ. Evaluarea elevilor din învățământul primar prin calificative este larg răspândită în lume și a fost utilizată și la noi înainte de război. După 1990, au fost aplicate numeroase proiecte educaționale, care au reintrodus în România evaluarea prin calificative la clasele I-IV. Rezultatele sunt excelente, elevii se motivează mult mai bine și nu mai apare situația de eșec școlar prin demotivarea acestora. Nu știm care sunt elevii năucii la examenul de capacitate și bacalaureat, deoarece s-au prezentat la examene, cu mici excepții, toți absolvenții seriilor respective. Dacă nu ar fi înțeles nimeni despre ce este vorba, nu se prezenta nimeni la examen. De altfel, nu este nici un motiv de năuceală, din moment ce Ministerul Educației Naționale a pus la dispoziție celor interesați cu un an înainte programele și regulamentul de concurs. Desigur, ele trebuie citite și înțelese și numai cine nu are de gând să facă efortul intelectual necesar poate să emită speculații

privind brambureala și năuceala, în numele unor elevi care nu sunt deloc buimăciți, dacă se interesează serios de examenele care intră în responsabilitățile lor.

Părinții nu au de ce să fie bulversați de manualele alternative, pentru că cel care alege manualul este profesorul. În învățământul obligatoriu manualele se obțin gratuit de la școală, iar în liceu, școlile fac comenzi către edituri. Profesorul alege un singur manual din cele alternative la o disciplină. Dacă ați avea răbdarea să citiți aceste manuale la o anumită disciplină, ați putea constata că ele sunt foarte diferite în abordare, deși sunt realizate după o programă comună. Manualele alternative sunt un foarte bun instrument pentru întronarea și în România a pluralismului pedagogic. Elevii și profesorii nu sunt toți la fel, condițiile din școli variază, profesorii au stiluri de predare diferite și la fiecare disciplină se pot aplica diferite strategii didactice.

În ceea ce privește "Distrușterea turismului", prin noua structură a anului școlar, trebuie spus că turismului românesc nu-i era foarte bine nici înainte de introducerea acestuia. De altfel, vacanța a început pe 26 iunie și s-a terminat la 31 august. Datele dumneavoastră au în vedere elevii anilor terminali și pe cei restanțieri, ceea ce face ca acuzația dumneavoastră de reducere a sezonului turistic pentru elevi la o lună să nu aibă efectiv nici un temei. De altfel, trebuie să știți că România are în continuare în Europa cel mai mic număr de zile de școală (170, 34 de săptămâni), spre deosebire de țări care au cel puțin 180-185 de zile pe an, la o săptămână de lucru de cinci zile. Noua structură a fost în dezbatere publică multă vreme, ea a primit acordul inspectoratelor școlare județene, al sindicatelor, iar obiecții împotriva ei nu au apărut decât cu câteva săptămâni înaintea începerii efective a anului școlar.

Domnule deputat, vă stăm la dispoziție oricând cu date și materiale referitoare la reformă. Speculațiile și acuzele nefondate nu fac bine nimănui și timpul dedicat unor astfel de dispute ar trebui folosit pentru alte scopuri.

Ministru,

Andrei Marga

